

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

I. Calvinus apud Bituricenses literis operamdans, de Melioris Volmari
consilio ad Theologiae studium animum applicat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

opinionem sibi conciliandam, utentem. Eadem hypocrisis per Scorpionem in horoscopo constitutum, & in IX. domo Mercurio coniunctum præ significatur: ut idem docet Junctinus. Inflexibilem vero hominis pertinaciam Mercurius & Luna, ut que in signis fixis versantes, indicant Mars vero in Cancro constitutus, amarissimam bilem & ira cundiam implacabilem hominis ostendit. Signa enim terrestria, si Cardano credimus, iracundiam ita imprimunt ut nunquam evelli possit, non minus quam canicula diebus canicularibus rabie corrupta, ab ea sanari non potest.

VI. Sed nihil obstantibus his omnibus Nativitatis vitijs, quæ postea in ipsam Calvini vitam influxerunt, Juppiter in domo sua unā cum corde Leonis magnam ei existimationem & honorem quem inter suos consequutus est, præ significavit, ut qui Elias, alter S. Paulus, sol Mundi, Os Dei, homo inculpatus, non sine ludibrio simul & impietate à suis appellari meruerit: quāvis Scorpio Ascensus ab omni illum dignitate in vera Ecclesia excludat, tum quod Juppiter Marti, qui Ascendentis est dominus, adversus sit, tum etiam quod Cancri signum, quod Jovis est exaltatio, naturaliter clericalem ordinem significans, in nona versetur domo, quæ religioni & Ecclesiæ est attributa: ut curioso Lectori ex prædictis Jonctini ac Schoneri libris facile patebit. Evidem non is sum qui velim nescio quod fatum comminisci, & res has inferiores Astrorum influentias necessario adstringere: quum sciam doctrinam hanc iam olim ab Ecclesia damnatam esse. Nihilominus tamen quum mihi pessimorum hæreticorum & in ijs Lutheri, Melanchthonis & Calvini antefigurorum explicada esset Historia, ut aliquo modo lectoris satisfacerem curiositati, etiam Nativitates eorum prodere volui, ut ne minuta hæc etiam posteritati ignota essent: interim intra Catholicæ Ecclesiæ septa, in qua extremū spiritu mihi emittere certū est, me cōtinens, nec ab eius legibus vel latum unguem deslerens.

QVOMODO CALVINUS AD Theologiae studium animum applicuerit, & Lutetia Engolismam profugerit.

C A P U T I X.

A R G U M E N T U M.

- I. Calvinus apud Bituricensis literis operam dans, de Melioris Volmari consilio ad Theologiae studium animum applicat.

- II. Volmarus primus Calvini animum heresi corruptit.
- III. Calvinus Lutetiam profectus, mox inas Engolismam se confert.
- IV. Calvinus Gracis Claixensis agnominatus, & cur.

I. **C**Aluinus postquam ex ephesis excessit, positis jam literatum fundamentis, de parentum consilio ad jurisprudentia studium animum appulit, non minus ac Lutherus, missusque Arianum sub Petro de stella, insigni nominis Jurisconsulto, qui postea Parisiensis Curia præfuit, prima fecit tyrocinia: inde Avaricum Biturigum profectus, magnam illum Alciatum leges explicantē audiuit. Hæc de scipse scribit in Præfatione quā Commemoratijs suis super Psalmos præfixt: ubi interalia superbe admodū se cū Davide comparat, inquiens, *Se vocationis sue initia sae numero in Davidis exemplo, tamquam inspeculo, contemplatum esse: & quoties in Propheta cuius vita cursum intuebatur, viam sibi ab illo commonistrari visum fuisse.* Apud Bituriges quum esset in Meliorum Volmarum, quē Navarræ regina fovebat, incidit magno tam suo quam totius Christianitatis damno. Erat autem Volmarus Germanus natione, Græcum literatum professor, homo multæ eruditio[n]is, & in linguarum studio bene versatus: quo codem Calvini successor quoq[ue] præceptore usus est. Volmarus quin in iuvens hoc singularem ingenij alacritatem, firmatam memoriam, & magnam lectiones & alia quæ cumq[ue] ex præceptoribus audierat, quæ deinde ipse mira sermonistam elegantia quam facilitate, scriptis consignabat, colligendi arque explicandi dexteritatem animadvertisset, præ ceteris discipulis diligere ac magnificere eum coepit. Die quodam cum discipulo magister animi gratia deambulans, auctor eis fuit, ut posito Justiniani Codice, ad Theologiaz omium scientiarum magistræ ac reginæ studium animum applicaret. O infelix Christianorum rebus consilium. Quæ quū à Luthero iam valde essent afflæ, quid reliquum erat nisi ut à tali ingenio omnino pellundarentur? Suffoderat iam ille cuniculos, ad quos hic incenso velut pulvere uno Spiritu diffundatos, & ad iuina faciendam, incubuit.

II. Volmarus quamvis Catholicum se simularer, Lutherandum tamen virus Calvino inbillabat, tantamq[ue] hac velut promulgide heresios salivam in eo excitavit, ut tam foetidam non minus quam vertitam escam non prius ingurgitate cessat, quæ ea non ad saturitatem modo repletus, verū etiā morti datus